

**ŽENÍCH
a
Nevesta**

JAN ROUW

ŽENÍCH A NEVESTA

Všetky biblické citáty sú citované podľa prekladu:

Svätá Biblia (podľa 1.revidovaného vydania z roku 1951)

Preklad: prof. Jozef Roháček, Slovenská biblická spoločnosť 2002

Preložené z nemeckého vydania

pod názvom: Bräutigam und Braut

Vydavateľ: Ernst-Paulus-Verlag, Haltweg 23, D-67434 Neustadt/W. (2011)

OBSAH

Najvyššia láska.....	5
Kto je nevesta.....	6
A ty?.....	7
Boh - Stvoriteľ.....	8
Čo urobil človek.....	9
Následky pádu do hriechu.....	11
Moci temnosti.....	12
Oblečenie je dôležité.....	14
5.Mojžišova 22.....	15
Žena v zhromaždení.....	16
Kristus - Hlava.....	17
Čo učí príroda.....	18
Anjeli.....	20
Aké krátke? Aké dlhé?.....	21
Prorokyne.....	23
O našich mladých bratoch.....	24
Svedectvo.....	25
Nikdy sa o tom nehádať.....	27
Tiež neodsúvať nabok.....	28
Veľmi významné.....	29
Aj pri pripustení.....	30
Obrat.....	31
Vznešené miesto.....	32
Nevera.....	33
Hľadá sa oddanosť.....	34
Príbeh najvyššej lásky.....	36

Najvyššia láska

Pri slove „láska“ ľudia vo všeobecnosti myslia len na prirodzenú lásku. A keď sa vytvoril nejaký vzťah, hovoria o „neveste a ženíchovi“. My sa však dnes budeme zaoberať najvyššou, Božou láskou; a tam je prvý „ŽENÍCH“ a potom „Nevesta“.

„Ženich a nevesta“ sú v správe o stvorení v 1.Mojžišovej 1 a 2 hlavným predmetom. Boh stvoril Zem a všetko, čo je na nej. Avšak v prvom rade nešlo o zemské a viditeľné veci, nech sú akokoľvek veľké a pekné, ale ide tu o ľudí, o muža a ženu, o ženícha a nevestu. Oni sú podľa vôle Stvoriteľa stredobodom všetkého.

Aby sa zaľudnila zem, mohol Boh vymyslieť mnohé spôsoby. On si ale vyvolil manželstvo.

Jeho úmysly pritom išli oveľa ďalej. Jeho východiskom a cieľom boli vyššie myšlienky než zemské. Mal pred očami neviditeľné veci a tie viditeľné sa stali toho obrazom. Človek sa stal „obrazom Boha“ a manželstvo s vnútornou láskou medzi mužom a ženou malo byť obrazom toho, čo je pre Boha najvyššie.

„Ženich a nevesta“, to hovorí o nekonečnej láske Pána Ježiša k Svojej Cirkvi.

V Božom srdci malo pôvod to, čo by sme si my nikdy nevymysleli: Boží Syn dal Svoj život na kríži. Tam dal všetko čo mal a vykúpil Svoju Nevestu k Svojmu vlastníctvu (Mat 13,46)

Kto je nevesta

Kto patrí k tejto neveste, Kristovej Cirkvi? – Od vylitia Svätého Ducha na deň Letníc až do opätovného príchodu Pána Ježiša, teda v dnešnom čase, sa zhromažďuje Kristova Nevesta. Tvoria ju všetci, ktorí v Neho veria. Tak ako vtedy v 1. Mojžišovej 24 priviedol Abrahámov sluha pre Izáka nevestu z ďalekej krajiny, tak sú teraz Ženíchovi privádzané všetky Božie deti, ktoré tvoria Kristovu Nevestu. Túto úlohu vykonáva Svätý Duch. Stretnutie so Ženíchom nastane č o s k o r o , pretože povedal: „Prídem skoro!“

Vo večnosti budú nespočetní iní vykúpení samozrejme rovnako nevysloviteľne šťastní. To sú všetci, ktorí boli zachránení v čase Starého zákona a tiež tí, ktorí ešte budú zachránení po súčasnej dobe Cirkvi alebo Kristovej Nevesty. Po dnešnej dobe majú byť predsa zachránení ešte mnohí, ktorí evanjelium milosti a nádhery nikdy nepočuli. Ale medzi nimi a Cirkvou, Nevestou vždy zostane veľký rozdiel.

Tak ako má kráľovná u kráľa iné miesto ako jeho poddaní, a ako má iný vzťah nevesta k ženíchovi ako zásunbní hostia, tak budú aj všetci, ktorí patria k Cirkvi, pri Pánovi Ježišovi bližšie: budú s Ním naveky nerozlučne spojení ako „manželka Baránkova“.

O Adamovi a Eve bolo napísané: „A tí dvaja budú j e d n o telo“. Toto najužšie spojenie medzi mužom a ženou je uvedené v Efežanom 5 a potom je napísané: „Toto tajomstvo je veľké, ale ja hovorím vzťahom na Krista a vzťahom na cirkev“.

Podľa vôle Otca mala byť Cirkev plnosťou Toho, ktorý všetko vo všetkom naplňuje. Bez nej nie je úplný! S putom lásky medzi Pánom Ježišom, nebeským Ženíchom a jeho Nevestou skutočne nemožno nič porovnať.

A ty?

Patíš ty, ktorý to čítaš, tiež Pánovi Ježišovi? Prišiel si už so svojou vinou k Bohu? Sú tvoje hriechy obmyté krvou Božieho Baránka? Ak nie, potom si ešte stratený a patíš ešte k Božím nepriateľom.

Nemôžeš urobiť nič lepšie, ako v úprimnej ľútosti vyznať svoj dlh hriechov pred Bohom a potom veriť, že Pán Ježiš niesol trest na kríži aj za teba. To je evanjelium, Božia ponuka milosti.

Ak si to ale už urobil, potom patíš ku Kristovej Neveste. Ona je aj telo, ktorého je (On) hlavou a dom, ktorého je (On) základom.

Ide nám tu o nasledovné: Si potom putami lásky spojený s Božím Synom. Raz si budeš vo večnom uctievaní a obdivovaní užívať lásku nebeského Ženícha.

Boh - Stvoriteľ

Pri stvorení človeka môžeme myslieť na to, čo Boh sám týmto obrazom vyjadruje. Od večnosti, pred založením sveta, mal Otec rozhodnutie vo vzťahu k Svojmu Synovi, ktorý bol u Neho od večnosti. Boh, Syn sa mal stať človekom a Otec Mu chcel dať Nevestu, ktorá by Mu zodpovedala. Mala sa Jemu, dokonalému Synovi, stať „plnosťou“ (Ef 1,23). A keď sa Otec, pre ktorého neexistuje žiadne časové ohraničenie, pozrie na Syna, vidí v ňom už zahrnutú Nevestu. Tak by mala byť aj žena na zemi určená pre muža.

Keď bol potom Adam stvorený Bohom a stál na zemi, Boh videl v Adamovi už tiež zahrnutú aj ženu. Pozeral sa na muža a ženu už ako na stvorených. „Mužské a ženské pohlavie ich stvoril“ (1M 1,27). Muž je tu ale ešte sám a začína svoju úlohu, skôr ako tu je žena. Jeho úlohou bolo:

1. mal obrábať a strážiť záhradu Eden a
2. dať zvieratám meno

A teraz Boh začal robiť muža dokonalým tým, že mu dal ženu. To sa opäť stalo v nádhernom obraze. Adam upadol do hlbokého spánku a Eva bola vzatá z neho, z muža.

Ale Kristus sa prebudil z hlbokého spánku smrti a dostal po svojom vzkriesení a nanebovstúpení svoju Nevestu, Cirkvev. Je z Neho a skrze Neho, telo z Jeho tela a kosť z Jeho kostí.

Čo urobil človek

Prvý Adamov čin voči svojej žene bol, že aj jej dal meno: „Táto sa bude volať muženou“. A tým jej prideliť aj jej miesto.

Aká škoda, že žena toto miesto nezachovala! Stalo sa to začiatkom jej pádu.

Keď satan prišiel so svojimi ľstivými otázkami, ukázala už svojimi odpoveďami, že v jej srdci driemala zlá žiadosť. Jej veľkou chybou ale bolo, že satanovi vôbec odpovedala. Adam mal poverenie strážiť záhradu, nie ona. Adam mal nariadenie od Boha, nie ona, z ktorého stromu nesmel jesť, a to dokonca skôr, ako mu bola daná jeho žena. Aká škoda, že Eva diabla jednoducho neodkázala na Adama: „Môj muž rozhoduje o takýchto veciach!“ Tým, že satanovi odpovedala, opustila svoju ochranu a šťastie!

Aké bolestné to muselo byť pre Boha. Už tu v predobrazie vidieť to, čo neskôr urobila aj Nevesta, Cirkev.

Je znakom našej doby, že sa žena vo všeobecnosti vzdala svojho miesta, aby sa vyrovnala mužovi. Ale aj Cirkev vo všeobecnosti už jednoducho viac nechcela byť poddaná svojej Hlave. Voči Božiemu slovu na jednu úroveň postavila vlastné myšlienky a opustila svoje závislé miesto.

Keď ale Otec vidí veriacich, ktorí predsa chcú žiť osobne aj spoločne podľa myšlienok Ženícha, tak sa Jeho srdce veľmi poteší. Platí, aby sme sa uprostred úpadku zhromažďovali jedine v mene Pána Ježiša a úplne sa podriaďovali slovu a autorite Syna.

Pri stretnutiach je sestrám dopriate, aby Božie myšlienky vyjadrovali svojim správaním. Smú jasne ukazovať, že chcú osobne zaujať miesto ženy podľa Písma Svätého. Smú ale aj vzhľadom k Pánovi a anjelom ukazovať, že chcú spolu s bratmi ako Cirkev voči Pánovi zaujímať im prislúchajúce miesto.

Je zaiste pravdou, že k Pánovi Ježišovi stojíme vo vzťahu lásky. Napriek tomu na Neho stále musíme myslieť a hovoriť o Ňom s najväčšou bážňou. Nazýva nás síce Svojou Nevestou, ale On je a zostane Syn všemohúceho Boha.

Následky pádu do hriechu

V 1.Timoteovi 2 čítame: „Lebo Adam bol stvorený prvý, až potom Eva. Ani Adam nebol zvedený, ale žena súc zvedená dopustila sa prestúpenia.“ Po tomto páde hovorí Boh v 1.Mojžišovej 3, že žena bude túžiť po svojom mužovi. Mala sa podriaďovať a vzhliadnuť k svojmu mužovi s úctou (pozri aj Ef 5,22-23). Práve v takomto postoji sa mala cítiť šťastná. Má nad sebou svojho muža, aby ním bola chránená a nazvaná podľa jeho mena, aby počala deti a mohla ho mať rada. Boh takto premieňa následky jej hriechu, stavia ju napriek tomu na nádherné miesto, ktoré pre ňu určil.

Je to ale aj miesto, ktoré smie zaujať Cirkev voči Pánovi Ježišovi. A od muža Boh očakáva, že so svojou ženou bude zaobchádzať, ako to robí Pán so svojou Cirkvou: že ju miluje, chová, opatruje a ochraňuje (Efežanom 5, od verša 22).

Je divom, že satan v podstate nechce nič iné, ako prevrátiť Boží poriadok? Nevynakladá v posledných dňoch, v ktorých žijeme, všetko na to, aby skazil tieto nádherné pravdy? Čo podľa Božej vôle učí príroda, sa satanovi protiví. Všetkými spôsobmi sa pokúša rozmazať hranice, vziať ich preč alebo aj prevrátiť. Trvalo takmer 6000 rokov, kým svet dospel do tak úplnej vzbury voči Bohu a Jeho Synovi. Rovnoprávnosť muža a ženy je tu a pôjde to ešte ďalej. To je to odpadnutie, znamenie posledných dní.

Moci temnosti

Temné moci ovládajú svet. Satan ich má pod svojou rukou, on je kniežaťom tohto sveta, príčinou všetkého zla. Celý čas sa usiluje o to, aby svoj vplyv urobil platným aj u nás veriacich.

Krádeže a vraždy, vraždy detí potratmi, pretekajúca zmyselnosť, zotročenie omamnými látkami, nikotínom a alkoholom – všetko je následkom týchto mocí temnosti. Zlý duch sa prejavuje aj v modernej hudbe, vo vzbure, v násilnosti a rastúcich zločinoch. Diabolské moci sa vedia majstrovsky držať v úzadí. Len málokto spoznávajú, kto to všetko spôsobuje.

Sú to tiež moci, ktoré rafinovaným spôsobom odoberajú oblečeniu vlastnosť pokrývania. Popritom prichádza pocit hanby z pádu do hriechu v 1.Mojžišovej 3. Pociť hanby a viny patria spolu. Moderný človek o obidvoch nechce nič vedieť. Celý svet je riadený módou a kto sa proti tomu postaví, bude opovrhnutý a posmievaný.

Nie je zastrašujúce, že nehanblivá móda mohla nájsť vchod aj medzi veriacimi? Ako málo sme bdeli! Ako málo sme tam odolávali!

Pritom môžeme práve tu navonok ukazovať naše vnútorné oddelenie pre Pána. Nemali by sme radšej niest' pohanu Krista, miesto toho, aby sme spolupracovali so svetom a jeho mocami? Keď boh módy znovu prikázal nosiť dlhé sukne, boli mnohé kresťanky ihneď poslušné, zatiaľ čo predtým pociťovali počestné oblečenie ako ťažko znesiteľné a vlastne nemožné Božie prikázanie.

Jednej študentky sa raz opýtali, prečo sa tak cudne oblieka. Dala jednoduchú odpoveď: „Nechcem sa ukazovať ako pobehlica.“ Takúto otázku si dokonca navzájom môžu ironickým, čiže zlomyseľným spôsobom položiť mladé sestry. Nechápu, aké zlé následky z takýchto poznámok môžu vzniknúť.

Pocit hanby a viny už musí byť vštepovaný malým deťom, pretože to bezpodmienečne predchádza vyznaniu a odpusteniu.

Oblečenie je dôležité

V 1.Mojžišovej 35,2 Jakob hovorí svojej rodine: „Odstráňte cudzích bohov . . . očistite sa a zmeňte svoje rúcha.“ To bol obrat v Jakobovom živote, nový začiatok, na ktorý Boh čakal už toľko rokov. A ako dlho už Boh čaká u nás na to, že zo svojich domovov a srdc odstránime cudzích bohov, pokoríme a očistíme sa a zameníme svoje rúcha?

Slovo „rúcho“ je tu výrazom našich zvyklostí a nášho prostredia. Jedno príslovie hovorí: „Šaty robia človeka.“ Boh sám sa stará o naše oblečenie, také dôležité to je pre Neho, lebo On sám zaodial prvých ľudí.

Zameniť naše rúcho – to doslovne môže znamenať aj to, že dievča nosí iné sukne a blúzky a mladý muž si taktiež skontroluje svoj šatník. Ale toto „zamenenie“ zahŕňa ešte oveľa viac. Musí byť upratané v skrini s knihami, medzi časopismi a v hudbe. Čo by povedal Majster, keby viditeľne prišiel na návštevu!

5.Mojžišova 22

V tejto kapitole je napísané, že žena nesmie nosiť žiadne mužské a muž žiadne ženské oblečenie. To je zrozumiteľná reč. Týmto nariadením Boh už pred niekoľko tisíc rokmi odsúdil rovnoprávnosť našej doby.

Hovorí sa ale: „Musíme to brať doslovne? Nemá to duchovný význam?“ Isteže je Božie slovo vždy hlboké a bohaté a máme najprv vidieť duchovné pozadie. Tu to ale celkom jednoducho znamená, že žena má vyzerat' ako žena. Muž sa má ukazovať mužsky a žena žensky.

Nejde ale len o zovňajšok. Boh oveľa viac chce, aby všetci zaujali miesto, ktoré On domyslel mužovi a žene. Tu je to opäť satan, ktorý stavia ženu na mužove miesto a muža zženšťuje.

Jednoduchá poslušnosť voči Božiemu slovu ukáže správnu cestu vo všetkom, aj v postavení a povolání.

Žena v zhromaždení

To, čo bolo povedané v prvom rade samozrejme platí pre Cirkev. Pravdaže nejde len o to, že žene nepatrí verejná služba muža. Dokonca aj keď sestry v zhromaždení mlčia, môžu predsa zaujať miesto, ktoré im nepatrí a svojim vplyvom vládnuť nad bratmi. Sú azda bratia vždy mužní vo viere? Alebo sú ako deti, ktoré znesú len mlieko, takže nevedia duchovne viesť ani sestry?

Nie je otázka mužského a ženského oblečenia úplne jednoduchá? Mala by sa sestra, ktorá chce zaujímať svoje pravé miesto pred Bohom a bratmi, chcieť obliekať ako muž? Mala by so svetom spolupracovať? Alebo nemali by sme zreteľne ukazovať, že sme satanovu hru prezreli?

Kristus - Hlava

Podľa 1.Korint'anom 11 je muž obrazom a slávou Boha. Kristus je hlavou každého muža. Muž podlieha bezprostredne autorite Krista. Je Mu priamo zodpovedný. A pretože muž je obrazom a slávou Boha, nesmie si ani pri stretnutiach, v Božej prítomnosti, pokrývať hlavu. Kristus je jeho hlavou, On má byť viditeľný.

Žena je slávou muža, je jeho korunou (Pr 12,4). Boh to vidí tak, že muž je skutočne hlavou ženy. Preto si má žena svoju prirodzenú hlavu pokrývať ako znak podriadenosti. Vyjadruje tým: Ja sama nie som hlavou. Pokrývam si hlavu, aby ju nemohlo byť vidno. Muž je mojou hlavou a ja som závislá. – Takto žena vyjadruje ochranu, ktorú si užíva.

Boží Duch nemá pred očami len ženatých mužov a vydaté ženy, ale mužské a ženské pohlavie celkovo. Každý muž je hlavou každej ženy.

Pri Kristovi a Cirkvi je to tak od začiatku: On si želá podriadenosť a poskytuje ochranu a záštitu. A aj On chce vidieť znaky spoznanej podriadenosti.

Len si predstavme, že by bratia pripustili, aby si nejaký brat v zhromaždení ponechal pokrývku hlavy! Nezneuctili by tým spoločne Krista, svoju hlavu?

Ak sa však pred Ním zjaví nejaká sestra nepokrytá, tak zneuctuje svoju vlastnú hlavu. Opúšťa miesto, ktoré jej dal Boh v stvorení. Neuznáva muža ako hlavu a tým zneuctuje ako hlavu aj Krista.

Ako sa môžeme schádzať, aby sme Ho ctili, keď Ho zneuctujeme naším zovňajškom!

Čo učí príroda

„Alebo či vás neučí už i sama príroda, že muž, keď má dlhé vlasy, je mu to necťou. Ale žena, keď má dlhé vlasy, tej je to slávou. Lebo dlhé vlasy sú jej dané miesto závoja“ (1Kor 11,14.15)

Je pozoruhodné, ako Pán svoje predpisy a myšlienky objasňuje prostredníctvom obrazov. Dal nám k tomu prírodu, a keď tomu správne nerozumieme, chce nám to vysvetliť ešte jasnejšie.

Áno, v prírode sú vlasy veľmi dôležité. Všetci mužovia a ženy od prírody zaobchádzajú so svojimi vlasmi veľmi starostlivo. Ale aj Boh sa stará o naše vlasy.

Obraz Božej starostlivosti – „Ale aj vlasy vašej hlavy všetky sú spočítané“ (Luk 12,7).

Obraz úcty: – „Pred šedivou hlavou povstaneš“ (3M 19,32) „Ozdobnou korunou sú šediny“ (Pr 16,31).

Obraz ženskosti u ženy a v zhromaždení: – „Ale žena, keď má dlhé vlasy, tej je to slávou“ (1Kor 11,15).

Keď ženích v Piesni Šalamúnovej zvelebujú krásu svojej nevesty, vyzdvihujú jej dlhé vlasy obzvlášť (Pies 4,1; 6,5). Svojimi dlhými vlasmi poutierala hriechnica z Ježišových nôh svoje slzy (Lukáš 7). A Mária na Jeho nohách taktiež utierala nardovú masť svojimi vlasmi (Ján 11,2 a 12,3).

Obraz oddelenia – „Lebo dlhé vlasy sú jej dané miesto závoja“ (1Kor 11,15). „Závoj“ znamená „oddele-

nie“, na tomto mieste to môže byť preložené aj ako „zahalenie“. Kto sa zastiera, už nechce byť počítaný s ostatnými. Keď sa Rebeka zastrela, ukázala: „Odteraz tu smiem byť už len pre Izáka a pre nikoho iného“ (1.Mojžišova 24).

Tak tu smie byť aj Cirkev len pre Krista, nie pre svet. Aký zázrak milosti, že to sestra smie verejne dosvedčovať dlhými vlasmi, ktoré jej dal Boh!

Anjeli

Anjeli pozorujú Cirkev (1Kor 11,10; Ef 3,10; 1Tim 5,21). Preto sa sestry pokrývajú aj kvôli anjelom. Pre anjelov je Cirkev tajomstvo. Prostredníctvom Cirkvi môžu rozpoznávať niečo z Božej múdrosti. Preto by tieto nebeské bytosti nemali vidieť medzi kresťanmi žiadny neporiadok. Anjeli starostlivo pozorujú, či sa Nevesta ich Pána správa v súlade s jej povolaním!

Akí zarmútení musia byť anjeli, keď sa Božie deti zídu pred Pánom, ktorý je predsa aj ich Pánom, a ani nepoznajú poriadok tohto požehnaného miesta alebo ho dokonca nerešpektujú! Pred súdnou stolicou Krista to bude mať za následok zahanbenie a stratu.

Všimnime si tiež, že v zhromaždení ide o každého prítomného. Každému prináleží pravé správanie, nie len tým, ktorých Pán v zhromaždení používa k Svojej službe!

Aké krátke? Aké dlhé?

Božie slovo udáva pre mužov mieru vlasov. Podľa Ezechiela 44,20 si kňazi v novom chráme nesmú

- a) oholiť svoje hlavy (to je neprirodzené)
- b) nechať voľne rásť alebo nechať narásť dlhé vlasy (to je ženské)
- c) kňazi si musia primerane ostrihávať vlasy; to znamená: „majú si vlasy svojej hlavy strihať“.

Je tu jasne udaná miera pre mužov a tým aj pre ženy. Brat si má nechať svoje vlasy slušne ostrihať. Pre sestry zostáva z týchto troch možností, ktoré Boh udáva, len bod b). Pre ňu to znamená: má si svoje vlasy nechať voľne rásť alebo nechať narásť dlhé. Môže to byť vyjadrené ešte doslovnejšie?

Všetci bratia a sestry, ktorí chcú ukázať, že ich srdce je nerozdelene orientované na Pána, teda dbajú presne na tento rozdiel. Čiže si nenechajú obidvaja narásť polodlhé vlasy, že odzadu už nemožno vidieť, či je to chlapec alebo dievča, muž alebo žena!

V 1.Korint'anom 11,5.6 čítame, že je hanbou, keď si žena vlasy ostrihá alebo oholí. Používajú sa tu dva výrazy. Ostrihanie hovorí o ostrihaní vlasov nakrátko. V pôvodnom texte je tu myslené ostrihanie alebo skrátenie. Ostrihanie ako aj skrátenie je oboje proti Písmu. Žena tohto sveta si strihá svoje vlasy ako viditeľný znak neposlušnosti. Kto ale vynechá nožnice a nehľadá žiadne výhovorky, ten je v tomto ohľade poslušný Pánovi.

A čo vyjadrovalo, keď bola žena oholená? Písmo dáva odpoveď a síce nájdeme dve príležitosti, kde mohla byť žena oholená:

- a) keď bola obžalovanou ženou (4.Mojžišova 5)
- b) keď bola zajatá, oplakávala dom svojho otca a ešte nebola zjednotená s Izraelitom, za ktorého sa mala vydať (5M 21, 10-13).

Takže oholená žena buď nemala plnú dôveru svojho manžela alebo mala charakter zajatkyne. A ani veriaci žena ani Cirkev nemá byť videná, ako keby bola Kristom obžalovaná alebo ako keby sa cítila ako zajatá a smútiaca. Jej zovňajšok smie ukazovať, že požíva Jeho dôveru a že je Ním pod Jeho ochranou utešovaná.

Prorokyne

Apoštol v 1.Korint'anom 11 hovorí o sestre, ktorá sa modlí alebo prorokuje. Nuž, kde sestra prorokuje? V zhromaždení nie, lebo tam má mlčať (1Kor 14,34). Smie ale prorokovať, keď rozpráva pred deťmi alebo sestrami. Kde nie je prítomný žiaden brat, sa bude aj modliť.

„Prorokovať“ znamená oznamovať Božie myšlienky. Miesto v 1Kor 11,5 ukazuje, že každá žena, ktorá sa modlí alebo prorokuje s nepokrytou hlavou, hanobí svoju hlavu: „lebo je to jedno a to isté, ako keby sa bola oholila“. Dievčatá oholili, keď mali vo vojne niečo dočinenia s okupačnou mocnosťou. Tak bolo ich zneuctenie verejne vystavené.

Mala by takto sestra hovoriť pred deťmi? Nuž, keď je to v Božom slove tak zreteľné učenie, prečo potom ešte stojí tak mnoho sestier nepokrytých, keď sa na detskej besiedke modlia alebo rozprávajú? Tento text je predsa taký jasný, ako dva krát dva sú štyri. Nemá pre nás Božie slovo už viac žiadnu prikazujúcu moc? „Rozsúďte sami medzi sebou: Či je to slušné, aby sa žena modlila k Bohu nepokrytá?“ (1Kor 11,13). Alebo sme už skĺzli tak ďaleko, že už viac nemáme žiadny duchovný úsudok alebo sa ho neodvažujeme vysloviť?

O našich mladých bratoch

Boh hovorí, že muž s dlhými vlasmi sa sám robí potupou. Opúšťa tým svoje miesto muža a podriaďuje sa ako žena. Každý muž, áno, aj každý mladý muž, ktorý má dlhé vlasy, zneuct'uje Boha.

V našej dnešnej kultúre sa dlhé vlasy stali znakom anti-kresťanského hnutia. Zásadná otázka je: Chceme byť za-jedno s hnutím smilstva, pijatiky a zavrhovania kresťan-ských hodnôt ako aj s ľuďmi, ktorí Božie slovo neuzná-vajú? Absalom bol tiež taký a mal tiež dlhé vlasy. Tento zdatný muž, ktorý bol ale podvodnícky podlizovač a vrah, a ktorý intrigoval proti bázni pred pravým kráľom, je obra-zom antikrista!

Svedectvo

Prirodzene leží zodpovednosť za chlapcov s dlhými vlasmi v prvom rade na rodičoch, pokiaľ títo mladí bratia ešte nemajú účasť pri stole Pánovom. Keď ale po zhromaždení niektorí z nich stoja pospolu a svet alebo aj iní veriaci ich uvidia, vraví sa okamžite: „Pozrite sa, také niečo smú!“ Sú práve vždy videní v spojení so svedectvom (zhromaždením) a Pánovo svedectvo sa tým poškodí.

Čo tu môžeme urobiť?

V každom prípade tým musíme byť hlboko ovplyvnení, aká nečesť je spôsobená Pánovi takýmito vonkajšími vecami ako je účes a oblečenie. Čím viac to potom všetci, ktorí chcú ísť cestou oddelenia (aj tí mladší) pochopia a správnym spôsobom budú úzko držať pokope, o to viac budú tí druhí izolovaní a bohabojní rodičia nadobudnú o to viac sily pre výchovu. Všetci sa musíme pokoriť, aj starší, že také niečo bolo možné v našom strede, že sme boli slabí a strpeli jasnú neposlušnosť. To platí predovšetkým pre bratov, pretože oni neboli bdelí a nesplnili svoju úlohu muža.

Nepriateľ mohol vojsť ako to hovorí Náhum: „Hľa tvoj ľud ženami v tvojom strede“ (Náh 3,13). A Izaiáš hovorí: „Pohoničmi môjho ľudu sú deti, a ženy panujú nad ním“ (Iz 3,12).

Možno sú zhromaždenia, kde sa toto zlo nestrpí. Isteže tým môže vzniknúť aj zákonnícky duch a proti jednému zlu sa bojuje druhým zlom. Toto nebezpečenstvo však neexistuje, ak je pravda spojená s láskou. V žiadnom prípade neschvaľujeme zlo; nestavajme voči Božiemu slovu žiadne „áno

ale“! Neoslabujme ani jedno zlo druhým, tým že povieme „To a ono je ale tiež nesprávne!“

Postavme sa sami do Božieho svetla. Otvorme srdce a svedomie, keď k nám hovorí: „Prezkúmaj ma, silný Bože, a poznaj moje srdce! Zkús ma a poznaj moje myšlienky a vidz, či je vo mne nejaká zlá cesta, a veď ma cestou večnosti.“ (Ž 139,23.24). Potom porozumieme, že čiste vonkajšia zmena nepostačuje. Musí sa to udiať aj vnútorne, lebo v 2Kor 7,1 je napísané: „Očistíme sa od každého poškrvnenia tela i ducha.“

Ako si u nás Pán môže urobiť príbytok, keď nie sme vnútorne oddelení od sveta a dokonca nedodržiavame Jeho jasné prikázania (Ján 14,21-24)!

Ak si Ním necháme zmeniť naše zmýšľanie, potom budeme spoznávať Jeho vôľu. Ináč nikdy nebude možný duchovný rast, ani pre jednotlivca ani pre zhromaždenie. Kto chce byť verný Pánovi? Kto chce aj svojim zovňajškom ukazovať, čo nám Pán vo svojej láske dal? Ak hľadáme na Jeho kríž, Jeho lásku a Jeho slávu, je to potom také zlé, keď nás neveriaci alebo iní kresťania považujú za podivných a vysmieávajú sa nám alebo si z nás robia posmech?

Nie je ocenenie nebeského milovaného Ženícha hodné viac ako všetko ostatné? Aká radosť to ale je pre Pána Ježiša, keď vidí, že Jeho Nevesta, ako vnútorne tak aj navonok, odráža nádherné myšlienky Jeho láskyplného srdca!

Nikdy sa o tom nehádať

Svätým Duchom vedený apoštol bezpochyby predvídal, že sa bude škriepiť o týchto inšpirovaných pravdách (pozri 1Kor 11,16). On to ale jasne a rozhodne zamietal, pretože ani on ani Božia Cirkev nemali túto obyčaj. Duch hovorí milostivo a prívetivo. Nekladie žiadne ťažké jarmo. Apoštol nevládol nad ostatnými; nebol to ani žiadny zákonnícky duch, ale pravda je tak úzko spojená s láskou, ktorej je náš Pán hodný!

Tiež neodsúvať nabok

Majme sa na pozore, keď sa hovorí: „Ale to predsa neplatí pre našu dobu! To bolo pre vtedajšiu dobu a zvyklosti!“ Tí, ktorí takto hovoria, oslabujú Božie slovo. Do Cirkvi vošlo všetko ľudské tým, že sa najprv Božie slovo dalo nabok a potom sa ľudské myšlienky vyniesli nad slovo alebo položili namiesto slova. To je začiatok a pôvod každej kritiky Biblie.

Veľmi významné

Váha týchto slov bude jasná, keď uvidíme, ako stoja medzi dvoma veľkými pravdami. Apoštol pod vedením Svätého Ducha hovorí najprv o stole Pánovom a potom o večeri Pánovej.

V 1.Korint'anom 10 hovorí, že nie je možné sa zároveň podieľať pri stole Pánovom a prijímať aj to, čo nám predstavuje diabol.

V 1.Korint'anom 11 ide o ustanovenie večere Pánovej a o podiel na nej nehodným spôsobom.

Práve medzi tým je napísané to, čo nám chce Pán povedať o vlasoch a pokrývaní hlavy. Je to adresované zhromaždeniu, aj keď Svätý Duch vždy oslovuje bratov, pretože o n i musia vystupovať činne. Napriek tomu je zodpovedné celé zhromaždenie.

Aj pri pripustení

Keď chce niekto zaujať svoje miesto pri stole Pánovom, je znova zodpovedné celé zhromaždenie. Ibaže sú to bratia, ktorým je zodpovednosť kladená na plecía najskôr a to skutočne nie je žiadna jednoduchá vec.

Kto iný môže posúdiť vnútorný stav druhého, ak len nie Svätý Duch alebo veriaci, ktorý je vedený Svätým Duchom!

Je skutočné nebezpečenstvo, že sa v posudzovaní veľmi ľahko necháme ovplyvniť vonkajšími vecami a tým, čo sa hovorí. Na druhej strane je to prirodzene tak, že dobré vnútorné zmýšľanie je viditeľné aj navonok. Takýto kresťan sa vo vonkajších záležitostiach a životných okolnostiach rád podriaďuje Božiemu slovu. Je zo srdca pripravený odlišovať sa v tom od sveta. Ak je ale vo vonkajších veciach viditeľná náchylnosť k pripodobňovaniu sa svetú, musíme sa zaiste pýtať, prečo chceme zaujať pri stole Pánovom miesto oddelenia.

Bratia, ktorí takýchto navštevujú, potom musia mať aj duchovnú silu hovoriť o týchto veciach taktne a s láskou. Oni sami si musia byť vedomí toho, akú veľkú hodnotu majú tieto veci v očiach Krista. Takto by sme sa mali všetci postaviť pod autoritu Božieho slova.

Obrat

„Ale“, mohol by niekto povedať, „ako môžeme zmeniť kurz, ktorý sme dodržiavali dlhé roky?“

Je predsa veľká milosť, že Pán môže k uznaniu znova priviesť nielen osobne jednotlivého veriaceho, ale aj celé svedectvo (zhromaždenie), aby sa znovu pýtali na Pánovu vôľu. On odpúšťa rád, všade a vždy. A keď žiada poslušnosť, tak k tomu dá aj silu.

Je nápadné, ako Pánov Duch prebudil niektorých mladších veriacich, aby po všeobecnom spovrchnení posledných desaťročí znovu hľadali pôvodné myšlienky Písma, nanovo ich objavovali a tiež uskutočňovali vo svojom každodennom živote. Ak títo mladší zaujmú svoje miesto v skromnosti, potom podstatne rozmnožia duchovnú silu celku a podporia tým starších, zodpovedných bratov.

„Ale“, povie teraz iný: „čo potom napríklad so sestrou, ktorá sa roky zúčastňuje a má krátke vlasy?“ Ach, možno je to milá sestra, ktorá našou vinou ešte nikdy nepočula nádherne pravdy, o ktorých hovoria dlhé vlasy. Možno to teraz uvidí. Možno si to už vzala k srdcu a rozhodla sa, nechať si svoje vlasy opäť narásť, pretože to Pán chce. Ak by ale ešte jasne nevidela, úpenlivo prosme Pána, aby prijala Božie svetlo. My ako bratia sa máme pokoriť, že našou vinou stratila túto peknú ozdobu pre samú seba a pre celok.

Vznešené miesto

Tak sa žene, ženskej žene, prinavráti jej čestné miesto. Satanom zavedená rovnoprávnosť zneuctuje ženu. Ba je úplne vytlačená z oblasti lásky a skutkov lásky. Keď žena v domácnosti alebo matka prijme miesto v nejakom závode alebo kancelárii, tak to len rozvracia rodinu. Sára bola v stane, to je doma. A stala sa matkou pozemského Božieho ľudu.

Neexistoval nikto, kto by si ženu v jej vlastnom postavení vážil viac ako sám Kristus vo Svojom živote na tejto zemi. A tiež nikto nerozumel Pánovi a nesúcitil s Ním tak ako žena. Žiadny učeník, ani len Ján a Peter, neporozumel niečo z toho, čo Pán predpovedal o Svojej smrti a Svojom zmŕtvychvstaní. Jedine Mária z Betánie počúvala srdcom a dušou.

Nevera

Neveru nájdeme v celej Biblii. V Starom zákone máme neverný Izrael, v Novom zákone falošnú nevestu. V Zjavení 2 je nazývaná „ženou Jezábel“, ktorá zvádza k tomu, aby sa smilnilo a jedli obete modlám, to znamená: otvoriť svetu dvere a bránu a dovieť Boží ľud k tomu, aby slúžil bohom tohto sveta. Jezábel v 2.Kráľov 9, ktorá si naličila oči, je nepriateľkou Božieho proroka, ktorý vyzýval ľud k vernosti.

Mal by si mladý brat, ktorý hľadá ženu, aby s ňou spolu slúžil Pánovi, vziať mladú sestru, ktorá navonok vyzerá ako neverná: naličená, s ostrihanými vlasmi a v neslušnom oblečení? Mal by jeho vkus takto odporovať vkusu nebeského Ženícha?

Hľadá sa oddanosť

Po 4. Mojžišovej 5 nasleduje 6. kapitola. V 5. kapitole najprv vidíme ženu v podozrení, ktorá sa zachovala tak, že jej muž pochybuje o jej láske. V 6. kapitole ale máme niekoho, kto sa bezpodmienečne odovzdáva Bohu. Je to nazarej, to znamená oddelený, ktorý sa plne zasväcuje Pánovi. Určitú dobu koná ináč ako obvykle. Nepije žiadne víno – týmto obrazne upúšťa od pozemských radostí. A necháva svoje vlasy rásť, nosí ich dlhé ako žena. To znamená: odsúvam svoje prirodzené pocity nabok a podriaďujem sa úplne Bohu!

Samozrejme sú dlhé vlasy pre muža necťou. Ale nazarej, odlišný od všetkých ostatných, ich nosil ako vyjadrenie závislosti a svojej zlomenej svojvôle. Boh dal toto ustanovenie a tým možnosť vyjadriť viditeľným znakom voči všetkým, že človek chcel žiť len a len pre Boha.

Takýmto nazarejom bol napríklad **S a m s o n** a nosil dlhé vlasy. Tento symbol závislej poslušnosti bol tajomstvom jeho ohromnej sily. Ale len čo si nechal ostrihať svoje vlasy „nevernou ženou“, vydal tajomstvo za cenu svojej sily a stal sa úbohým zajatcom.

Nový zákon pozná pre dobu, v ktorej žijeme, duchovné nazarejstvo. Pravým nazarejom je náš Pán sám. Hoci neniesol vonkajšie znaky a Svoju slávu prejavil dokonca aj v tom, že premenil vodu na víno, bol predsa jediným skutočne poslušným, ktorý išiel Svojou cestou v dokonalej podriadeneosti Božej vôli.

Praví veriaci, ktorí chápu svoje spojenie s Kristom, teraz smú byť aj duchovnými nazarejmi. Ak nasledujeme Krista v tom, že sa podriaďujeme Božej vôli, potom sa nám ľudia naokolo budú posmievat', ale Pán to vie oceniť.

Keď sa podľa 4.Mojžišovej 6 čas nazarejstva skončil, udial sa zvláštny úkon. Verš 18: „A nazarej oholí hlavu svojho nazarejstva pri dveriach stánu shromaždenia a vezme vlasy hlavy svojho nazarejstva a dá na oheň, ktorý bude pod bitnou obeťou pokojnou.“ Svoje vlasy si nesmel zachovať, ale vystúpili v plameňoch obete nahor. Takto bude vystupovať aj pôvabná vôňa nášho života, keď sa skončí čas nášho oddeleného života na zemi, ktorá je pre Boha príjemná. Príjemná vôňa pokojnej obete, oceňovanie Kristovej obete, zostane naveky. Ale súčasne – ako je to možné – bude vo voni nádhernej obete spolu vystupovať aj vôňa našej náklonnosti a lásky, od každého jedného, ktorý chcel byť tu na zemi skutočným nazarejom. Otec to bude oceňovať celú večnosť!

Príbeh najvyššej lásky

Na začiatku je večná láska Otca, ktorý chcel mať pre Svojho Syna Nevestu. A láska až do konca zo strany Syna (Ján 13), ktorý vydal Seba samého, je meradlom. Ako máme opätovať túto lásku?

Láska je z Boha a On ju pôsobí v nás. „Lebo toto je tá láska Božia, aby sme zachovávali Jeho prikázania, a jeho prikázania nie sú ťažké“ (1.Ján 5,3). Nieкто, kto nie je znovuzrodený, ničomu z toho všetkého neporozumie. Bude všetko považovať za prehnané a rojčivé. Stará prirodzenosť nemôže pre nebeského Ženícha pociťovať žiadnu lásku.

Hovorí sa: to vonkajšie nie je také dôležité, Pán hľadá na srdce. To posledné je pravda, ale nesprávne aplikovaná. Zovňajšok je veľmi dôležitý, pretože to vonkajšie pochádza zo srdca.

Ide o otázku: Má (On) ešte našu prvú lásku? Je ešte Prvý v našom živote? Sme ešte ochotní vzdať sa pre Neho niečoho hneď, ako sme to približne chceli urobiť krátko po obrátení? Bratia, ktorí pracujú v evanjeliu, zažívajú stále znova: ak nieкто nájde pokoj, je pripravený okamžite urobiť všetko, čo Pán žiada. Novoobrátení odrazu sami vnímajú, že teraz by aj ich oblečenie a účes mal byť podľa myšlienok Toho, ktorý pre nich urobil tak nekonečne veľa.

Ani len jediná obeť, ktorú sme priniesli nášmu Pánovi, potom nebudeme ľutovať, keď pred Ním budeme stáť v sva-dobnom rúchu a budeme vidieť, aký je!

